

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΗΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. —

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἀραμπῆς πρὸς τὸν Κεδίβην.

Ἀπὸ μὲνα τὸν Ἀραμπῆ πρῶην αὐθέντην σου καὶ τώρα αὐθέντην ὅλης τῆς Αἰγύπτου σὲ σένα τὸν πρῶην ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι Κεδίβην μου καὶ τώρα Ὑποσέυμουρ τῆς Ἀλεξανδρείας, πλὴν τοῦ νεροῦ τῆς τὸ ὅποιον κρατῶ ἐγὼ ὅλο ἐπάνω μου.

Ἄν ἐρωτῆς καὶ περὶ διὰ τῆς υγείας μας, εἴμεθα ὡς τὴν στιγμὴν ὅπου Σοῦ γράφω πολὺ καλὰ, ἐξω ὀλίγου Σέυμουρ ποῦ αἰσθάνομαι εἰς τὸν ἀριστερόν μου πνεύμονα καὶ ἐλαφρὰς κεφαλαγγλίας, τὴν ὁποίαν θεραπεύω μὲ καταπλάσματα ἀπὸ φόρους καὶ μερικὰς ἀφαιμάξεις ἀπὸ τελωνειακὰς εἰσπράξεις.

Ἔμαθα ὅτι φοβῆς τῆς πείνας καὶ ὅτι κάποιος σικτιργικακούρης Τρικούπης σοῦστελε λίγη γαλέτα καὶ πορεύεσαι κάμποσαις μέραις.

Ἐδῶ ἐμεῖς ἔχουμε ἀφθονία ἀπὸ τρόφιμα. Σαλτσισότα, μουστάρδες, ζαμπόνια, εὐρωπαϊκὰ τυριά, ἀκόμα καὶ πατὲν τοῦ φοῦ γκρεῖ ἀπὸ τῆς μπιραρίας ποῦ ζυγυμνώσαμε τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι πιὰ Ἀράμπης, εἶμαι ὅλη ἡ Ἀραβία, μ' ἕναν Ἀραμπῆ σ' τὸ κεφάλι, ἕναν Κεδίβη σ' τὰ πόδια, τὴν Ἀγγλία σ' τὸ δεξιὸ χέρι ποῦ τὴν παίζω μιὰ χαρὰ καὶ τὴν Εὐρώπη σ' τὸ ἄλλο χέρι, ποῦ τῆς δίνω κουρμπασιαῖς.

Καλὲ τί εἶμαι ἐγὼ; Πηγαίνω σ' τὸν καθρέφτη καὶ δὲν γνωρίζω τὰ μοῦτρα μου. Νὰ μὲ δῇς, καὶ σὺ δὲν θὰ με γνωρίσης. Εἶναι ἀδύνατο τὸ κεφάλι μου νὰ εἶναι ἕνα μονάχο, θὰ εἶναι σὰν τὰ πορτοκαλλία τῆς Γιάφας ποῦ ἔχουνε ἄλλα πορτοκαλλία μέσα τους ἢ σὰν τὰ μύγδαλα ὅπου τὰ λένε δίδυμα.

Χαί χαί ζεζέκ Κεδίβ, δὲν σηκώνεσαι νάλλῃς νὰ μὲ προσκυνήσης, νὰ σὲ κάμω μουδέρη τοῦ Ζαγαδζίκ; Ἰστὲ φωμί δὲν ἔχεις, φαί δὲν ἔχεις, Σέυμουρ ἔχεις; χαί χαί,

μπουταλά Τεφίκ, δὲν τὰ μουντζόνεις νάλλῃς ἐδῶ νὰ καλοπεράσης;

Ἐγὼ σὲ συγχωρῶ καὶ λησμονῶ ὅλαις τῆς πρότεραις ἀπειθείαις καὶ ἀνοησίαις σου, γιατί λέγει καὶ τὸ Κοράνι: «Οἱ χαδεύοντες τὰ καλὰ παιδιὰ καὶ ἀτακτοῦντα δικοὶ μου εἶναι (XXIV). Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Κοράνιον λέγει: «Ἐὰν ἀντιβασιλεὺς ἀποστατήσῃ ἀπὸ τοῦ ἀποστάτου, ἔλεως αὐτῷ ἔστω ὁ ἀποστάτης (LXII).

Θέλω ὅμως νὰ μοῦ κάμῃς ἕνα θέλημα, τσαχπίνη τοῦ διαβόλου. Νὰ μοῦ τὸν μεθύσης μὲ μπράντι καὶ ροῦμι αὐτὸν τὸν μανδρόσκυλο, τὸ μπουλντόγκ τῆς Νέας Γῆς, τὸ Σέυμουρ, ἀφοῦ πρῶτα τὸν σκεπάσης μεσ' τὸ χαρέμι σου ἀπὸ τῆς ὠραιότεραις γυναῖκες καὶ μοῦ τὸν κάμῃς ἀναίσθητο σὰν τὸν Σκομπελέφ. ἔπειτα μὲ τηλεγραφεῖς νάλλῃς κρυφὰ κρυφὰ νὰ σοῦ τὸν κάμω μὲ δυὸ γροθιαῖς μου κιγμά διότι λέγει καὶ ὁ Προφήτης «Κιγμά ἀπὸ Γκιαούρη καὶ βραστὸ ἀπὸ βωδινό.»

Δέχεσαι;

Περιμένω ἀπάντησί σου.

Ὁ αὐθέντης σου καὶ αὐθέντης μου

Ἀραμπῆ Ἀρχικεδίβη.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Μερικοὶ ἄλβανικοὶ ιδιωτισμοί, ὡς: τὸ Ὑδρα, τὸ Ἴρις κτλ. πρόκειται νὰ γενικευθῶσι κατ' αὐτάς. Θὰ λέγωμεν λοιπὸν: τὸ Γαλλία, τὸ Ἰταλία, ἀφοῦ καὶ αἱ δύο ἀπεφάσισαν νὰ φυλάξουν οὐδετερότητα.

Δὲν θὰ λέγωμεν ὅμως καὶ: τὸ Ἑλλάς, διότι αὕτη συνετάχθη μετὰ τῆς πολεμικῆς Ἀγγλίας, καὶ ἰδοὺ ὅτι καὶ αὕτη ἐκστρατεύει ἐκ Λαρίσσης ἐπὶ κεφαλῇς ἐνὸς τάγ-

ματος και συντάγματος πρὸς σύλληψιν . . . ἑπτὰ ὑπα-
ξιωματικῶν ἀποδρασάντων μαζί με τὰ ὅπλα των.

Μία ἰταλική ἐφημερίς γράφει ὅτι «τὴν Ἰταλίαν δὲν
πρέπει νὰ τὴν θεωρῶσι τὰ λοιπὰ Κράτη ὡς τὸ κομοδίον
αὐτῶν.»

Καὶ ὁμως ἀφοῦ ἡ Ἰταλία ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς δὲν ἐν-
νοεῖ οὔτε νὰ πράξῃ, οὔτε νὰ συμπράξῃ, δικαίως θεωρεῖ-
ται ὡς κομοδίον, ὅπου οἱ ἄλλοι κάμουν τὴν δουλειά των.

Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ νῆσος Ἄνδρος εἶναι ἡ πη-
γὴ τοῦ λαθρεμπορίου μεθ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις Ἀρ-
γυροπούλου κατὰ Καρυστινάκη καὶ τούτου κατ' ἐκείνου.

Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἐκ τῆς τάξεως τῶν ὁμογενῶν κ. Δα-
μιανός, Τελώνης τοῦ Πειραιῶς, συνέλαβε τὸν γνωστὸν σκω-
ληκέμπορον κ. Ἀθ. Λάμπρου λαθρεμποροῦντα. Καὶ τὸν
κατεδίκασε νὰ πληρώσῃ 35,000 δραχμῶν.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἦλθεν εἰς ἐξήγησιν τοῦ τέως ἀνε-
ξηγήτου δημοτικοῦ τραγουδιοῦ:

Ἄν σ' ἀρέσῃ μπάρμπα Λάμπρο

Ξαναπέρασε ἀπ' τὴν Ἄνδρο.

Τὸ ὅποῖον θὰ πῇ ὅτι μπάρμπα Λάμπρος εἶναι ὁ
ἐργοστασιάρχης Λάμπρος, Ἄνδρος δὲ τὸ λαθρεμπόριον.

Τώρα ποῦ ὁ πρύτανις τῶν Δημοδιδασκάλων κ. Γιαννό-
πουλος συνιστᾷ τὴν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα εἰσαγωγὴν
«ἐκκλησιαστικῶν ἀναγνωσμάτων ἐκ τῶν ψαλλομένων ὁ-
μῶν καὶ τῶν ἀναγνωσκομένων ψαλμῶν», (ἴδε, ἂν ἀπι-
στῆς, «Παλιγγενεσίαν» τῆς Τρίτης) προτείνομεν τὴν
παῦσιν ὅλων τῶν δημοδιδασκάλων, μὴδὲ τοῦ πρυτάνεως
τῶν ἐξαίρουμένου, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ
τῶν ἀριστερῶν ψαλτῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴδὲ αὐτοῦ τοῦ
ψάλτου τοῦ Νεκροταφείου ἐξαίρουμένου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ προτείνομεν ἐπίσης αἱ σχολαὶ
νὰ μετονομασθῶσι χάθραι, ἢ δὲ ἀνάγνωσις, κατὰ τὴν
νέαν γερμανικὴν μέθοδον, νὰ γίνεταί σταυροπόδι ἐπὶ μνη-
τερίου καὶ σειομένου μανιωδῶς τοῦ θώρακος καὶ τῆς κε-
φαλῆς τοῦ παιδός.

Υπάρχει κοινὴ γνώμη καὶ διὰ τὰς μαίας καὶ κοινὴ
γνώμη ἐσχηματισμένη ἀπὸ γυναικας, τόσοι δυσκόλως
συμφωνήσας ἀναμεταξύ των, ὥστε ἐπίτηδες ν' ἀρίνωσι
μακρυὰ μαλλιά, διὰ νὰ ἔχουν ἀπὸ ποῦ νὰ πλάνουνται.
Ἡ κοινὴ αὕτη γνώμη λοιπὸν πρὸ πολλοῦ ὑπέδειξε με-
ταξὺ τῶν ἀρίστων μαιῶν τὴν διακεκριμένην κυρίαν Φε-
λισίς Ὀλυμπίου καὶ τώρα, μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς
κυρίας Μαρκέτης, ἐκείνη φέρεται ἀνὰ τὰ ροδαλά ἢ καὶ
ὥχρὰ χεῖλη μελλουσῶν καὶ παρουσῶν δεσποινῶν ὡς φυ-
σικὴ διάδοχος τῆς πρῶν τοῦ Μαιευτηρίου Διευθυντρίας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅστις σέβεται τόσοι
τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ πρὸ πάντων τὴν γνώμην τῶν γυ-
ναικῶν, πιστεύομεν ὅτι θὰ κάμῃ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν.
Τὸ ζήτημα ὁμως μένει πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξελέγῃ προ-
σόντα μαίας βεβαίως ὅχι ἐξ αὐτοψίας.

Σύνταξιν Μὴ Χάνεσαι

Εἰς Ἀθήνας.

Ἀγαπητὸν Μὴ Χάνεσαι ἐν ὀνόματι τῆς ἀνθρωπότη-
τος, πρὸς Θεοῦ καταχωρίσατε εἰς τὰς ὠραίαις στήλας
σας τὴν ἀκόλουθον πρὸς ἅπαντα τὸν ἐλεύθερον τύπον
ἀναφορὰν μας.

Παρακαλοῦμεν ὅλον τὸν ἐλεύθερον ἐλληνικὸν τύπον
ὅπως ὑψώσῃ μίαν ἐτι φωνὴν, ἴσως εὐρεθῇ δύναμις τις
νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐνδεκάτην πληγὴν τοῦ
Φαραῶ, τοὺς χωροφύλακας, οἵτινες ἐπέρασαν καὶ τοὺς
φελλάχους· εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου δέρνουν ἀνη-
λεῶς φορολογοῦν ὅλους, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ ὄργια ἐ-
φθασαν εἰς τὸ ἔπακρον, ἐμέθυσαν
. καὶ ὅτι ἄλλο κακὸ θέλεις τὸ ἔχουν.

Τῇ 18 Ἰουλίου 188. Ἐν Ἰσθμῷ τῆς Κορίνθου.

Ἀπαρτεῖ οἱ μαραγκοὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸν Ἰσθμὸν.

Ἀκούετε, κύριε Τρικούπη, αὐτὴν τὴν γοερὰν κραυγὴν
τὴν ὁποῖαν ῥηγνύουν τόσοι φιλήσυχοι ἄνθρωποι, ἐμπε-
σόντες εἰς τὰς χεῖρας τῶν χωροφύλακων σας; τί χρησι-
μεύουν ἐπὶ τέλους αὐτοὶ οἱ καννίβαλοι οἱ ὅποιοι ὅπου πα-
τήσουν δὲν φυτρώνει πλέον χορτάρι, οἱ ὅποιοι φέρουν μα-
ζὴ των φωτιᾶ καὶ σίδηρον διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους
τῶν ὁποίων ἐτάχθησαν φύλακες τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἰδιο-
κτησίας, ἐν ᾧ πρὸ παντὸς ἄλλου αὐτοὶ ἔπρεπε νὰ φυλα-
χῶσι εἰς ἀσφαλὲς κλωδίον;

Δαμάζουν ἡ τοῦλάχιστον καθιστῶσιν ἀβλαβῶς τοὺς
λύκους, τὰς γορίλλους, τὰς ἄρκτους, τὰς τίγρεις, τὰς
ὕαινας, τοὺς λέοντας καὶ μόνον τοὺς χωροφύλακας δὲν
θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ δαμάσῃ, μόνον τοὺς χωροφύλακας
δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ ἀβλαβεῖς;

Εἶνε βέβαιον πλέον ὅτι ὁ ὀφθαλμοῦκατρός κ. Κωστομού-
ρης κάμνει θαύματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν τρα-
χωμάτων· ὅστις εἰσέλθῃ εἰς τὸ κατὰ τὴν Πλατείαν Ὀ-
μονοίας οἰκημῶ του θὰ ἴδῃ ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς κλί-
μακος, τὴν αἰθούσαν, καὶ τὴν δευτέραν ἀκόμη κλίμακα
καταμέστους ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ παιδίων, ποικίλων
τάξεων καὶ ποικίλων ἐνδυμασιῶν, κυρίων με βεδιγκότα
καὶ ὑψηλὸν πῖλον καὶ χωρικῶν με ἡλιοκατὴ μορφήν, λερὰ
φουστανέλα καὶ τσαρούχια, ἀβρῶν δεσποινῶν με βελού-
δον καὶ χωριατισῶν με κόκκινον φέσι, παπάδων με μαῦρα
ράσα καὶ ναυτῶν με πλατέα ζωνάρια, καὶ αὐτοὺς ὅλους
τοὺς φρικωδῶς πάσχοντας πρὸ χρόνων θὰ τοὺς ἴδῃ ἐξερ-
χομένους μετὰ δέκα, δέκα πέντε ἡμερῶν θεραπείαν, με
διαυγεῖς ὀφθαλμοὺς, με ἰσχυρὸν βλέμμα, βλέποντας καὶ
αὐτοὺς ἐπὶ τέλους τὸν κόσμον· καὶ κατορθοὶ ὅλα αὐτὰ
διὰ τῆς μεθόδου του, τῆς ἀνωδυνωτέρας μεθόδου τοῦ κό-
σμου, χωρὶς νὰ υποβάλῃ τοὺς ἀσθενεῖς του εἰς τὴν καθε-
ρωμένην φρικώδη ἐκείνην βάσανον τῆς καυτηριάσεως διὰ

ν ιτρίκου ἀργύρου τοῦ δικαίως ἐπονομασθέντος πέτρα τῆς δι' ἐπιτηδειοτέρων ἀτμοπλοίων τὰ μικρὰ αὐτὰ ταξείδια τὸσον ὀχληρὰ καὶ ταλαιπώρα. Ἀφοῦ ὅλοι οἱ ῥωμαῖκοὶ ἔμετοι ὡς ῥύακες ἢ ποταμοὶ ἐκχύνονται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν σχηματίζουν, ἃς φροντίσωμεν δι' ἀτμόπλοια ἀντιμετικά.

Ἀφοῦ ὁ κ. Κωστομύρης εἶνε τοσοῦτον εἰδικὸς εἰς τὴν θεραπείαν τῶν τραχωμάτων, ὡς βεβαιούμεθα καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐφημερίσι βλέποντες τὰς θερμὰς πρὸς αὐτὸν ἐκφράσεις εὐγνωμοσύνης τῶν ἰωμένων, καὶ ἀφ' οὗ ἐπίκειται μέγας κίνδυνος μολυσμοῦ τῆς πόλεως ἐκ τῶν τραχωματικῶν προσφύγων τῆς Αἰγύπτου, νομίζομεν ἀπαραίτητον νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ εἰδικότης αὕτη διὰ νὰ μὴ ἐπεκταθῇ τὸ νόσημα καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐξυπνήσωμεν μίαν πρῶϊαν ὅλοι μας μὲ φουσκωμένα βλέφαρα, ἢ γλαρωμένα μάτια, μὴ δυνάμενοι νὰ ἀτενίσωμεν ἀλλήλους.

Μελτέμαξ ἐν τῇ θάλασσῃ, βροχαὶ ἐν τῇ ξηρᾷ, εἴμεθα τῶρα πολὺ καλά.

ΕΚ ΣΥΡΟΥ

Αὐτὸ τὸ νέον ἀτμόπλοιον τοῦ κ. Γουδῆ, τὸ *Ναύπλιον*, εἶναι τὸ χανουμάκι ὅλης τῆς ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μας. Εἶναι ῥαδινὸν τὸ ἀνάστημα καὶ ἔχει τοὺς πόδας τὸσον ἐλαφροὺς. Τὸ ἀπὸ Σύρου εἰς Πειραιᾶ διάστημα τὸ διανύει εἰς ἐξήμισυ ὥρας. Ἄλλ' ἡ πολυτέλειά του καὶ ἡ ἐσωτερικὴ καθαριότης ἀφίνουν πολὺ ὀπίσω τὴν ταχύτητά του. Εἶναι τριώροφον. Καὶ τὰ τρία του δὲ πατώματα φέρουσιν ὅψιν εὐπρεποὺς σαλονίου. Ὅλα εἶναι νέα, κομψὰ, στερεὰ καὶ πρὸ πάντων εὐρύχωρα. Ὅταν εἶναι γαλήνη, μπορεῖ νὰ δειπνήσῃ τις ἐκεῖ καὶ ἐν αἰθούσῃ ξενοδοχείου. Καὶ ὅταν εἶναι τρικυμία, αἱ εὐρύχωροι καὶ τὸσον κομψαὶ καμαροῦλαὶ του παρέχουσι γενικὴν γαλήνην ἐντὸς τρικυμίας. Ἄλλ' ἡ καθαριότης τὸ καθιστᾷ τὴν πλέον ἀξιολάτρευτον νύμφην, τὴν πλέον μανιακὴν οἰκοκυροπούλα. Τὰ σινδόνια του εἶναι χιόνια, τὰ ποτήρια του κρύσταλλα, τὰ σερβίτσια του ἀρζαντῶ, τὸ μαύρι του στίλβει, ὁ χαλκὸς του χρυσιζει, τὰ γυαλικά του ἀκτινοβολοῦν καὶ τὸ πᾶν ἐκεῖ μέσα μυρίζει ἀρχοντιά. Ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος Δημήτριος, ἐνδεδυμένος ὡς μέγας κύριος, σοὶ γεννᾷ κατ' ἀρχὰς δισταγμοὺς ἂν πρέπει νὰ τοῦ παραγγείλῃς τι μεταβάλλεται ὅμως αἰφνης εἰς περιποιητικώτατον ὑπουργὸν καὶ φεύγει ἐνθουσιασμένος μαζύ του. Ἡ τρικυμία μᾶς ἐμπόδισε νὰ φάμε, ἀλλ' ἐνθυμούμεθα ἄλλα προγεύματα εἰς ἐλάσσονα τοῦ κ. Γουδῆ ἀτμόπλοια καὶ φανταζόμεθα πῶς τρώγει τις εἰς τὸ *Ναύπλιον*. Ἄς σᾶς εἰπῶμεν μόνον ὅτι ἐὰν ζητήσητε λουκούμιον σᾶς παρυσιάζεται ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου ὀλόκληρον κουτί τοῦ Σταματελάκη, ἐκ τῆς πρώτης ποιότητος. Καὶ ἃς στεφανώσωμεν τὴν περιγραφὴν μας, ἀγγέλλοντες ὅτι τὰ ἀτμόπλοια τοῦ κ. Γουδῆ ἔχουν διαρκῶς, ἡμέραν καὶ νύκτα, **πάγον**, ναί, **πάγον**, τὸν ὅποτον δὲν εὕρισκε δύστυχῶς ἀνὰ πᾶσαν τὴν μεγαλοῦπολιν Σύρον. Ἀφοῦ ἐκεῖ καὶ τὰ ἐνὸς κανακάρικου ζαχαροπλαστείου παγωτὰ τὰ λαμβάνουσιν οἱ καλοκᾶγαθοὶ Συριανοὶ ἀντὶ τσαγιοῦ ἢ τίλιου πρὸς θέρμανσιν.

Ἐν ἐλάττωμα ἔχει τὸ *Ναύπλιον* ὅτι πολυκυλᾷ καὶ εἰς τοῦτο καθυστερεῖ καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ Ἴόνιον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ὅποτον φορτωμένον τὰ σαρανταπέντε του χρονᾶκια, διολισθαίνει στερεώτερον ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἐνῶ τὸ *Ναύπλιον* νομίζεις ὅτι αἰσθάνεται ἡδονὴν νὰ κυλίσται ἐπάνω των, ὡς νύμφη τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου ἐπὶ τῆς μαλακῆς στρωμνῆς τῆς.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι εἰς τὴν κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἑαυτοῦ τρικυμιώσαν ἑλληνικὴν θάλασσαν αἱ ἐταιρίαι τοῦτο πρέπει νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν, πῶς νὰ κάμωσι

Ἀγαπητὸν «Μὴ Χάνεσαι» σὲ χαιρετῶ καὶ πάλι... Τί γίνονται αἱ προσφιλεῖς καὶ βρωμεραὶ Ἀθῆναι; Ἐδῶ γαλήνη, ἐξοχή, καμμιὰ φωνὴ καὶ ζαλή, καὶ σοβαρὸ ὀγκάνισμα ἡ μουσικὴ μου εἶναι. Τριγύρω μου ἀδιάκοπα κι' ὁ Τζίτζικας φωνάζει καὶ 'στὸ Μαγκανοπήγαδο ἡ Μοῦσά μου βερμιάζει.

Τῆς ἐξοχῆς ἡ μοναξιά φιλόσοφο μὲ κάνει, τὸ κάθε ἓνα ζήτημα τὸ λύνω ὅπως θέλω, ὁ νοῦς μου 'στὰ τ' ἐσόμενα καὶ πρὸ τ' ἐόντα φθάνει, καὶ τὸ ζεστὸ κεφάλι μου βουτῶ μὲς 'στὸ μαστέλλο. Ἡ Σύρα, ἡ Πλατεῖά της, ἐγώ, ἡ ἀνθρωπότης, βεπατατὶ, βεπατατὰ, καὶ ἡ οὐδετερότης.

Ἡ Ἰταλία, 'διάβασα, θὰ μείνῃ οὐδετέρα ἄλλὰ τί σύμπτωσις!... αὕτη τὴν εἶδησι σὰν εἶδα, μακαρονάδα ἔτρωγα εἰς τὴν **Τρυγόνα** πέρα, καὶ δευτέρη ἐπρόσταξα μακαρονιών μερίδα. Ὡ! τί καλὰ! οὐδέτερος, νὰ τρῶς καὶ μακαρόνια, κι' ἀπὸ τῆ Σύρας νὰ ἀκοῦς τοῦ Ἀρμστρογγ τὰ κανόνια.

Τοῦ *Λουίλιου* σίδερα, κανόνια τοῦ *Λαντόλου*, τραντάξετε κι' ἀνοίξετε τὴν φοβερὴ σας μπούκα, ὁ Ἀραμπῆς κι' ὁ Σέϋμουρ ἃς πᾶν κατὰ διαδύλου, κι' ὅλη ἡ Σύρα ἃς κατῇ σὰν μία τρακατροῦκα. Μέσα 'στῆς Σύρας μάχεσθε τὸ ἥσυχο λιμάνι, κι' ὁ οἰστρος σας ὁ φλογερὸς ἐδῶ ἃς ξεθυμάνῃ.

Ἀμ' ἡ Γαλλία ἔξαφνα τί ἔπαθε κι' ἐκείνη, κι' ἐχάλασε τὰ σχέδια τοῦ φίλου Φραισινέ; Κατήντησε χειρότερη κι' ἀπὸ τῆ Ῥωμοσύνη, ποὺ λέει γιὰ τὸν πόλεμο δυὸ ὄχι, κι' ἓνα ναί. Ἀμ' τὸ παιχνίδι τοῦ Βισμάρκ εἰς ὅλους πῶς ἐφάνη; Ἰδατ' ἐκεῖ! ἀπόβασι 'στὸ Πόρτ-Σαῖδ νὰ κἀνῃ;

Τί ἰδεῶν κατακλυσμὸς 'στὸ νοῦ μου κατεδαίνει! σὲ πόσας τραγικὰς σκηνὰς ἡ Αἴγυπτος μὲ σύρει!